

har ikke noget imod, at vi kommer ned og ligge som nummer to, tre eller fire.

At Danmark ligger som nummer ét løser jo ikke alle verdens problemer. Danmark burde hellere koncentrere sig om at få nogle af de større lande til at yde større bidragsprocenter. Det ville give noget mere i kassen.

Danmark kan ikke på alle fronter gå forrest og holde fanen højest. Vi gør det med ulandshjælpen, vi gør det med hensyn til Mifresta-bevillingerne, vi gør det med hensyn til vores miljøafgifter og på en lang række andre områder. Og der synes vi, at det er godt nok med det forslag, vi har.

Jeg opfattede ikke, at der var noget spørgsmål fra fru Margrete Auken. Det var vist snarere en kommentar. Jeg tror ikke, der var noget spørgsmål.

Til hr. Ebbe Kalnæs: Det har jeg næsten besvaret. Altså, vi synes, der er mange gode projekter. Vi er også helt overbeviste om, at man sagtens kan disponere og få meget ud af pengene for færre kroner og øre. Det er jo ikke kun et spørgsmål om, hvor mange penge man bruger. Det er jo lige så meget et spørgsmål om, hvordan man bruger pengene.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ja, det var jo en flov tale, fru Gitte Seeberg dér præsterede. Jeg håber ikke, der er nogen i udlandet, der hører om den. Det vil i hvert fald medføre et alvorligt tab af Danmarks internationale anseelse, hvis det for alvor bliver kendt, at store borgerlige partier, der håber på at erobre regeringsmagten i Danmark, har den udtrykkelige målsætning, at Danmark skal ned ad ranglisten blandt de lande i verden, der gør en indsats. At Danmark skal gøre det dårligere, at Danmark skal bidrage til den nedadgående spiral blandt de rige landes ulandsbistand, som desværre har været i gang et stykke tid.

En flov, flov, flov og pinlig tale, der endog overgik, hvad hr. Jens Hald Madsen kunne præstere, og det var ellers ikke så lidt.

Så vil jeg godt spørge fru Gitte Seeberg: Den politik, som Det Konservative Folkeparti her har fremlagt, med grove, grove nedskæringer i ulandsbistanden, vil den blive gennemført sammen med Venstre og Dansk Folkeparti, hvis de tre partier får magt til det efter et valg, uanset hvad hr. Jann Sjursen så i øvrigt måtte mene, for jeg lagde godt mærke til hr. Jann Sjursens

spørgsmål? Vil den blive gennemført, uanset hvad hr. Jann Sjursen mener om den sag?

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg må indrømme, at jeg synes, den konservativ tale er ulandspolitik for den rige verden, når den er værst. Det var utrolig mange pæne ord, og så var det drastiske nedskæringer og forringelser, da det kom til stykket.

Man siger fra konservativ side den ene gang efter den anden, at i forhold til de fattige landes situation vil man hjælpe i nærområderne, dér hvor problemerne er. Hvordan hænger det sammen med, at man vil skære – er det ikke rigtigt? – 25 pct. af ulandsbistanden? Hvordan hænger de to ting sammen? Er der ikke nogen anstændige mennesker i Det Konservative Folkeparti, der påpeger i interne debatter, at her har vi måske et lille modsætningsproblem, som vi burde forholde os til?

Man siger, at vi godt kan få lige så meget udbytte for pengene, selv om vi skærer en fjerdedel ned, samtidig med at man siger, at ulandsbistanden faktisk virker, og at man er meget godt tilfreds med den, der er, fordi man kan se resultaterne, og at man selv har besøgt dem.

Kan vi få dokumentationen for, hvordan vi sikrer, at en 25 pct.s nedskæring ikke rammer nogle af de gode projekter, som man i øvrigt har sympati for? Selvfølgelig vil de da ramme dér. Man kan da ikke vide på forhånd, hvad det er for nogle, der virker, det er jo hele problemet, men vi bliver stadig dygtigere til at styre det. Hvordan vil De Konservative på forhånd kunne finde dem, der ikke virker, når de ikke hidtil har anvist nogle midler til at klare det?

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Jeg vil gerne rose fru Gitte Seeberg for klar politisk tale. Lige præcis på det her punkt er der ingen tvivl om, at den danske højrefløj og resten af Folketinget, må man jo næsten sige, adskiller sig. Så jeg har to spørgsmål, som jeg gerne vil have en kommentar til. Det kan godt være, at det er, fordi vi adskiller os så markant på det her vigtige spørgsmål.

Det ene er: Er det ikke bedre, at Danmark arbejder på at få de andre lande op i bistand og leve op til deres FN-forpligtelse, i stedet for at Danmark sender et signal om, at det er i orden at skære, ja, hver fjerde bistandskrone væk? Det vil i hvert fald ikke gavne de fattige lande.